

Kapitola Zjednodušování prostředí

úsek

text

datum

Shrnutí
odstavce

Položme si otázku, jak zachází antecepní subjekt s dlouhým seznamem z hlediska hledání v něm. Jsou v zásadě 2 možnosti: buď čte seznam "jednoprocesorově", nebo "víceprocesorově". O jednoprocesorovém zpracování není moc, co dodat. Uvažujme tedy, jak by probíhalo víceprocesorové zpracování seznamu jedním subjektem.

Pro hledání v seznamu jsou dva základní důvody

a) nalezení položky, která v něm je, ale subjekt neví na kterém místě. Při hledání má k dispozici určitý klíč, s jehož pomocí rozezná, že hledanou položku našel. Tento klíč může být značně neurčitý, a teprve přečtením položky může hermeneutický aparát (dále HA) subjektu identifikovat, že našel, co hledal.

b) Zjištění, že položka v seznamu schází. Tato operace vyžaduje přečtení celého seznamu spojeného s vyhodnocováním "splňuje-nesplňuje".

Rozdělení seznamu např. na dva podobně dlouhé díly, kde jeden z dílů prohledává HA1, a druhý díl prohledává HA2 subjektu, by prohledávání zkrátilo průměrně na polovinu.

Tato úvaha vyžaduje, aby jeden subjekt měl dva HA. (nebo obecně více). HA zodpovídá za interpretaci položek seznamu. Pokud by měl HA dva na stejné rozhodovací úrovni, musely by se na stejné položce vždy přesně shodnout. Kdyby se neshodly, vyvolalo by to v reakci organismu potřebu rozhodnout, který z HA má větší pravdu. To musí být určeno předem, protože "diskuse" mezi HA by způsobila prodlevu neurčité délky, a ohrožení organismu. Pak musíme připustit, že HA1 je hlavní, zatímco HA2 je podřízený.

Jestliže je HA2 podřízený, musí jej HA1 řídit a kontrolovat. Co kdyby totiž HA2 interpretoval chybně. Pokud tedy HA2 něco najde, a předloží to HA1, HA1 to následně prověřuje. To však vyjde časově nastejno, jako kdyby si vše obstaral HA1 sám, když HA2 položku nenajde.

Lze tedy tvrdit, že hierarchicky uspořádaná struktura HA lze ztotožnit s HA1, a hypotetický "víceprocesorový" způsob zpracování se stejně nakonec provádí z hlediska spotřebovaného času "jednoprocesorově".

Tento HA1 je tedy možné označit za HA, který je v každém subjektu pouze jeden. A ten je neustále vytížen.

Z principu přetíženosti AA si musí organismus snažit zjednodušit své okolí takovým způsobem, aby to nevedlo k jeho zahlcení.

Jedním typickým způsobem je úklid předmětů do uzavíratelných skříní, takže zavřená skříň je zvnějšku jednodušší objekt, než množství předmětů v ní. Dalším oblíbeným způsobem je přehoz přes postel - a je uklizeno. Nebo závěs před výklenkem - zatáhne se a je pořádek.

Tohle vše se vztahuje zejména k posuzování 3-D prostoru, v němž žijeme. Druhým významným zdrojem informací je prostor zvuku. Jsme obklopeni různými šumy, hluky, hlasy, tóny. Náš AA- tento prostor čte a snaží se jej předjímat. Má-li však příliš mnoho podnětů, nestíhá a trpí zahlcením. Nezbytně i zde dochází ke zjednodušování - utěšňujeme místnosti proti hluku, utíkáme do tichých míst, pouštíme si uklidňující hudbu, která přehluší zvuky nižší úrovně, které by jinak náš AA zpracovával.

Občasná návštěva rockového koncertu je vědomá hra - přicházíme do známého prostředí a nemusíme v téže chvíli myslet na spoustu povinností. Jsem přesvědčen, že jen málokdo by toužil prožít na takovém koncertě třeba 50 let života.

Hudební kulisa tedy má podobný smysl, jako vzorovaný závěs zatažený přes výklenek.

Jak je to v oblasti pachů? Co mají vlastně způsobit různé parfémů? Nejsou to zase ty symbolické závěsy v jiném provedení?

Další ukázkou této tendence AA jsou úpravy vegetace. Francouzská či anglická zahrada, ohraničený les, zastřížený živý plot, to vše řeší potřebu mít kolem sebe prostředí sice krásné, ale zase ne složitě jako prales. Vzory dlažby jsou pokládány za krásné, pokud se opakují v pravidelných obrazech.

Když naopak někde vidíme směs dlaždic, které pocházejí z různých dob a zdrojů, jakkoli snad plní úlohu snadné údržby, přesto nás ruší a nelíbí se nám.

Náš AA identifikuje vzor a zvládne jeho periodické opakování. Stejně účinkují vzory chodníků, koberců, tapet, závěsů, oděvů, ubrusů, ložního prádla. Architekti obvykle navrhují okna a dveře rozmístěné na budově v pravidelných sítích. Poschodí domů bývají obvykle stejně vysoká.

Ale co jiné organismy? Jak je to s jejich pestrostí, barevností, tvarovým uspořádáním? Pomineme-li potřebu organismu splynout s okolím (ať už jako kořist, nebo lovec), uvnitř skupiny příslušníků téhož druhu je často odlišnost důvodem k vyhánění na okraj. Důvod může tkvět v obtížnější předvídatelnosti. Organismus se liší vzhledem, mohl by se lišit i chováním, přitahováním nežádoucích pozorností, přinášet hrozby.

V podstatě netrénovaný organismus (tedy jeho AA) má daleko větší počet míst neznáma, kterým se musí vyhýbat = má větší strach. Odtud plyne, že širší trénink AA, nebo přebývání v jednodušším prostředí snižuje strach.